

kan forventes, saa staaer det jo altid Thinget frit for at gaae videre i Behandlingen af det Lovforslag, jeg har indbragt. Jeg troer virkelig, at det under de nuværende Omstændigheder vilde være Tidspilde at skænke det foreliggende Forslag i nærværende Dieblif nogen videre Dmtale.

Krabbe: Det ærede Medlem har vistnok Ret — idetmindste deler jeg deri hans Anskuelse — naar han siger, at Behandlingen af det foreliggende Forslag bør stilles i Bero, for at vi kunne afvente, hvad der kommer ud af det foregaaende Forslag; men det Udtryk, han brugte, nemlig at hans Forslag skal staae som en Reserve, er vistnok mere beskedent, end der egentlig er Grund til. Shvor ufuldkommen end Formen af hans Forslag stadig er, da den temmelig overfladiske Behandling, det ifjor fik af Udvalgets Fleertal, ingenlunde har givet det en saadan Bearbejdelse, som det trænger til for at blive til Lov, har det desuagtet sin store Betydning derved, at det i sine Grundtræk repræsenterer de Anskuelser, som en stor Deel Medlemmer af dette Thing dele, og at det repræsenterer disse Anskuelser bedre og fylldigere, end det skeer ved det Forslag, hvis Behandling nylig er sluttet. Jeg har ved den foregaaende Sags Behandling talt for det da foreliggende Forslags Fremme, og for mit personlige Bedkommende vil jeg ogsaa, saavidt det staaer i min Magt, bidrage dertil; men jeg maa udtrykkelig udtale, at Verdien af det foregaaende Forslag staaer og falder med, om der kan opnaaes en Dvereenskomst paa Grundlag deraf; thi i det Dieblif, det ikke i en eller anden Form — ialfald i en Form, hvori det kan modtages af Thingets Fleertal — kan blive baaret af Regjeringen ind i det andet Thing, er det ikke værd at fremme videre, og hvis dette Tilfælde skulde indtræde, saa vil det være godt at komme tilbage til Bearbejdelsen af et Forslag paa et ganske andet Grundlag, nemlig paa et Grundlag som det, hvorpaa det nu foreliggende Forslag hviler. Jeg skylder maaskee mig selv at sige et Par Ord angaaende Forslaget i Aulebning af, at jeg ifjor deeltog i at afgive Betænkning derved, og i denne Betænkning, som ikke kom

til Behandling heri Thinget, udtalte en kortfattet Dom over Forslaget, idet jeg isvrigt indstillede et selvstændigt udarbejdet Forslag paa Grundlag af den samme Tanke. Jeg sagde blandt Andet om dette Forslag, at det paa visse Punkter ikke var tilstrækkeligt retligt begrundet; saaledes troer jeg Udtrykkene vare. Naar jeg fremsatte denne Dom, som jeg fastholder, og naar jeg dog nu ønsker Forslaget opretholdt som et, man senere kan tyde tilbage til som det, der fylldigere repræsenterer Ens Mening end det foregaaende Forslag, vil jeg erklære, at det, jeg anseer for urigtigt eller uretfærdigt, om man vil, i Forslaget, paa ingen Maade er det, at en Fæster skal kunne forlange sig sin Gaard overdragen til Etendom imod Erstatning; thi det Punkt, som man her saameget har stødt sig ved, nemlig at indgaaede Contracter derved brydes, har ingenksomhelst Betydning. Naar der til en Terubanes Auleg erproprietæres et Stykke Land over en Mandes Jord, som er horisforpaget, brydes derved forskjellige Contracter uden alt Hensyn, og der er altsaa fra Expropriationens, fra Rettens Side Titetsksomhelst i Veien for at bryde de indgaaede Contracter imod fuld Erstatning til Eieren. Det er altsaa ikke dert, jeg seer nogensomhelst Mangel med Hensyn til det rettlige Grundlag; tværtimod er dette Forslag bedre at forsvare fra Rettens Standpunkt end det, der tidligere var til Forhandling, fordi det paa en langt simplere Maade kommer Fæsterne tilgode, idet disse selv blive Eiere, og naar de blive det, har Formaalet fra Almenvellets Side mere Krav paa at blive gennemført. Der er efter min Mening heller ikke Noget til Hinder for den Bestemmelse, at der i Erstatningen skal ske et Afslag for Fæstetvangen; man har i den foregaaende Lov fastsat dette Afslag til en Trediedeel, og dertil kunde man ogsaa passende fastsætte det her. Derimod er der et Punkt i Forslaget, som jeg ikke har fundet at være retfærdigt, nemlig det, at der ved Fastsettelsen af Erstatningen skal beregnes et Afdrag for den tilbagestaaende Fæstetid, og det er dette Punkt, jeg havde for Die, da jeg ifjor sagde, at der i Forslaget var et svagt Punkt. Naar der indgaaes en frivillig Dvereenskomst imellem en Jordbror